

VOKIETIJOJ NAUJA REVOLIUCIJA.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on March 18 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

VOKIETIJOJ PANGERMANAI NUVERTE VALDZIA.

Berlynas, kovo 18 d. — Vokietija šiandien naujos kontrrevoliucijos žiotyse. Revoliucija jau prašalino Eberto valdžią iš Berlyno ir įsteigė naują administraciją sostinėje.

Prezidentas Ebertas su savo kabinetu, nepajiegdami ginkluotai pasipriešinti revoliucionierių kariuomenei, kuri užplaukė iš apilinkiu Berlyną, iškeliavo į Dresdeną ir įsteigė ten savo buveinę.

Naujoji valdžia, kuri tapo čia provizijonaliai paskelbta su D-ru Wolfgang Kapp'u, kaip kancleriu, pagarsino tautos susirinkimą paleistu ir apreiškė, jog bus nauji rinkimai.

Senoji valdžia per savo didžiumą socialistų nariu, įskaitant prezidentą Ebertą išleido proklamaciją šaukiant generalį, straiką kaip vienatinį budą išgelbėti Vokietiją nuo sugrįmo Vilhelmo II.

Iš vokiečių šaltinių gauta smulkmeniškos žinios, jog pangermanai nori sugrąžinti monarchiją su buvusio kazerio anuku, kaip karalium po Hindenburgo rėdu. Šios įpėdinio vyriausias sunus (13-kos metų) dabar Vokietijoje su savo motina, kuri visados buvo labai populiari šalyje.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on March 18 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

400 ZMONIU, SAKOMA, UZMUSTA ATAKE ANT KIEL'IO.

Londonas, kovo 16 d. Keturi šimtai žmonių, kaip pranešama, tapo užmušta ir daugelis sužeista, bebombarduojant vokiečių skraiduoliniu Eleckernfoerde, anot Central News depešos iš Copenhageno.

Depeša priduria, kad kaikurios miesto dalys tapo su naikintos bombardavimu. Skraiduolis, esą, tyčia taikęs ugnį į buveines darbininkų, kurie buvo priešingi Kapp'o valdžiai.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on March 18 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

BAVARIJOJ GRAZINAMA MONARKIJA.

Paryžius, kovo 15 d. — Sugrąžinimas monarchijos Bavarijoje tapo paskelbtas Munique, kaip praneša telefono raportas, gautas Berlyne iš Bavarijos sostinės šiandien ir telegrafu pasiųstas Temps'ui.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on March 18 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

SOVIETAS PASKELBTAS BERLYNE.

Geneva, kovo 17 d. — Bolševikai stengiasi iš paskutiniųjų, kad užkovojuos Vokietiją.

Kur tik paklaudyta prezidento Eberto pakvietimo generalin straikan, visur tapo paskelbta sovietų valdžia.

Proletarų distriktas Berlyne ir apygardose Neuekelen, Weissensee, Reinickendorf'e ir Spandau'e jau ginkluotų darbininkų rankose.

Judėjimą vadovauja neprigulmingi socialistai Cohn ir Dauming, kuriu pasiuntė ultimatumą kancleriu Kapp „vardė Vokietijos sovietų respublikos,“ reikalaujant, kad jis pasitrauktų su savo armija iš Berlyno į dvidešimt keturiams valandas; kitaip spartakų spėkos trauksia ant Berlyno.

GALIMA SIUSTI SIUNTINIUS LIETUVON.

Washington, kovo 9. — Siuntinių leidimas tarp Amerikos ir Lietuvos prasidėjo kovo 10 d. Didžiausias sunkumas — dvidešimt du svarų; mokesčiai dvylika centų už svarą; kitos taisyklės tokios pačios, kaip naminiams (Suvienytų Valstijų) siuntiniams. Vinikas.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on March 18 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

59 UZMUSTA IR SIMTAS SUZEISTA. S. V. SRITYJE.

Paryžius, kovo 17 d. — Penkiasdešimts žmonių tapo užmušta ir suvirš 100 sužeista Treves', amerikiečių okupuotoje srityje į pietvakarus nuo Coblentz'o, anot čia gautų raportų.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on March 18 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

TALKININKAI UZEME CONSTANTINOPOLI.

Associated Press'a. Constantinopolis, kovo 16 d. (suveuluota) — Ši rytą Constantinopolis tapo okupuotas Talkininkų armijų po generolo Sir George F. Milne, Britanijos kariuomenės, komanda. Ta seniai laukiama militarpė demonstracija talkininkų prieš Turkiją įvyko su smarkiu susikirtimu prie karo offico, kur turkai parodė savo atkaklų pasipriešinimą talkininkų spėkoms.

Saudynėse krito keli Anglijos Rytinės Indijos kareiviai ir keletas Turku.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on March 18 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

\$200.000.000.000 PASAULIO SKOLA.

Londonas, kovo 9 d. Augščiausios tarybos memorendumas sulig ekonominio pasaulyje padėjimo nušviečia Europos padėjimą pagaliaus. Pagal jį. Suvienytose Valstijose pragyvenimas pabrango 120 nuosimėiu; Didž. Britanijos 170 ir Prancijos, Italijos ir Belgijos 300 nuosimėiu.

Apskaito vyrų po ginklais Rusijoje 1.500.000; Lenkijoje, Rumanijoj ir buvusioj Austr-Vengrijos imperijoje 1.000.000. Kviečių pasėta Rumanijoj gruodžio 1 d. 580.000.000 hektarų, kuomet prieš karą būdavo apskritai 1.900.000 hektarų. Įskaitant visokius kitus nepaprastus iškasčius, kaip visuomet pasitaiko tokiose dėtose, pasidaro \$200.000.000.000.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on March 18 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

LENKIJOJ „RAUDONUJU“ SUKILIMAS.

Berlynas, kovo 17 d. Gautos žinios iš Augštosios Silezijos per Wolff agenturą sako, jog Varšavoje ir kitose Lenkijos dalyse bolševikai sukėlė maištus.

Žinios iš Lietuvos.

Nuo mūsų korespondento.

SINTAUTAI, SAKIU APSKR. Lietuviai mėgėta šventės. Ne delto, kad šventėse pasilsys no darbų, bet kad šventadieny dvasiai — tikra pramogėlė. Bažnytkaimy sueina draugai, pasišneka, visokeriopų žinių sugaudo, žodžiu, dvasia atsikvepia. Lig šiol lietuviams težinomas buvo sekmadienis ir šventųjų šventės. Dabar beprasidedančios tautinės šventės — tikrai Lietuvoje naujiena. Todėl jos savotiškos ir įdomios. Atėjo 16 d. vasario savistovybės paskelbimo metinės. Gandai pasklido, kad miesteliuos vaikščiosią krykštaudami, gatves puošia ir t.t. Kodėl ir Sintautai to negalėtų? Ak, ir veik viorstas abipus plento triobų nusitiese, ne viena yra draugija organizuota... Tarta, padaryta. Pridaryta natūralių naminių vėliavų, pasidaryta ženklelių ir pagarsinta didė-didė iškilme, prasidedanti pamaldomis bažnyčioje. Vasario, 16 d. apie 10 val. pribuvo 4 mokyklų vaikai netoli 200 su mažytėmis kas antras vėliavukėmis iš popieros; suiegrupavo šauliai arti kapas; pavasarininkai baltais ženkleliais ir vėliava iš drobės tautinėmis juostomis apvėžiota; valsėčių sąjungos iškaba ir ilga, ilga virtinė abiejų lyčių minios. Ne tik jauni, bet ir senukai krapino idomaudami kas bus. Atlikus bažnyčioje pamaldas (pavasa-

rininkų choras giedoj) pasipylė visi eilėse plentu Nau-miesčio link. Choras tarpais himnus, tarpais daineles giedoj. Sustoj ties klebonija. Čia klebonas pabrėžė šventės reikšmę. Nutraukė visi ant kapų, kur a. a. Pr. Vaičiūčio kapas buvo išpuostas vainikais ir tautinėmis vėliavomis. Sustojus, Pr. Kaunas išaiškino priežastį, kodėl linksmybės diena atėjome negyvuju viešpatijon? Didvyrio dvasia pritraukė pagerbti taji kovotoja, kuriam Dievas nelėmė pasidžiaugti kovos vaisiais. Balsas kalbančio skambėjo medžiuose, o susigraudinusių riedėjo ašaros. Atgiedota „amžinajai atilsi“... tyla su pagarba ap-leista ramybės vieta; už vartų išėjus, užtraukta atelitininkų himnas. Taip, jaunimas seks Pr. Vaičiūčio pravestu taku: Dievui ir Tėvynei.

Pas valsčiaus raštinę atgiedota Lietuvos himnas; sus-tatyta karšta rezoliucija savistovybės de jure ir Vilniaus reikalaujanti; pasveikinta Brolius Amerikiečius ir vokiečių bei lenkų junga benešančius. Smagios šypsenos lydī-mi, išsiskirstė. Trispalvės popierėlės, eglėlės puošė namų duris, sienas. Minioje maišėsi vietiniai vokietėliai ir žydai.

Dieve duok, kad sumišimai užsibaigtų ir mūsų Tėvyne švęstų iškilmes ne karo stovyje, tik ramybėje!

Dalyvavęs iškilmėse.

KARNIAI.

(Sakių apskr., Zvirgzdaitių vals.). Pereitais metais čia įkurta liaudies mokykla, kurioje mokytojauja p-lė Branė Svarnaitė, rūpinasi mokyklos reikalais, uoliai dirbdama mokinių naudai. Prie mokyklos yra taip-pat ir vakariniai kursai suaugusiems.

Bet jaunimas, matyt, dar ne visai gerai supranta švietimo naudos, nes, ypač kursininkų mažai tesusirenka. Laikračių mažai kas skaito. Gaila!

(„Liet. Ukininkas“).

A. a. kun. Salemonas Oleka.

Iš Lietuvos atėjo liudna žinia: 4 d. vasario 1920 metų Naumiestyje ant Sešupės mirė kunigas Salemonas Oleka vietinės parapijos klebonas, Seinų kapitulos prelatas-dekanas. palaidojo vietinėse kapinėse 7 d. vasario.

Oleka giminė.

Oleka giminė yra pasižymėjusi Suvalkijos lietuvių gyvenime labiausiai tuomi, kad savo kraštui davė daug ir gerų šviesuolių asmenų. Tarp jų pirmutinis, beabejo-nės, buvo a. a. vyskupas Juozapas Oleka, kuris mirė Vil-kaviškyje 1890 metais. Iš Olekų buvo daug kunigų ir pasaulinių inteligentų. Ne visi jie nešiojo Olekų pavardę, nes jų motinos Olekiutės buvo ištekėjusios už kitos pavardės vyrų. Viena iš trijų pirmutinių seserų Kazi-mieriečių yra dukterė Olekiutės Dvaranaukienės.

Nabašninkas Salemonas Oleka buvo gimęs 1831 me-tais. Baigęs Seinų seminariją jis, kaip gabiausias klie-rikas, tapo išsiųstas į Varšavos Akademiją. Prieš Lenk-metį Seinų dvasiškių jaunuomenė augštesius teologi-jos mokslus turėdavo eiti Varšavoje, tikslai po 1866 m. eidavo Petrograde. Varšavos Akademiją nabašninkas baigė draue su Jaczewskiū, kuris vėliau tapęs Liublino vyskupu pasižymėjo kovodamas su Rusijos biurokratais.

Profesorius ir Griškabudžio klebonas. Baigiantiems mokslą Varšavos Akademija neduodavo augštesnio laipsnio kaip kandidatą. Gavęs tą laipanią a. kun. S. Oleka iššventino kunigu 1856 m. tapo Seinų se-minarijos profesorium. Tai buvo šviesus, nors supkęs Seinų vyskupijos laikai. Ji laimingai persirgo Lenkmeti. Vyskupu buvo lenkas mylintis lietuvius grafas Irenejus Lubienkis. Tarp seminarijos profesorių buvo šviesu asmenų, kaip lenkas lietuvių šalininkas Jemiołkowski ir mokintas lietuvis Lesnianskas. Rusų biurokratams iš-vezus ištrėmiman vyskupą Lubienki, nauji vyskupijos valdytojai a. a. kun. S. Oleką paskyrė Griškabudžio klebonu.

Jis suprato tos bažnyčios reikšmę Lietuvos architektūros istorijoje, prikabino žmones ir jiems padedant sutaisė bažnyčią iš viršaus, išpuošė ją iš vidaus. Griškabudžio parapija tapo lyg kokia 'dvasios pirminė' Naumiesčio apskrityje. Nebuvo kaimo, iš kurio nebūtų ėję mokslus nors du trys jaunikaičiai.

Naumiesčio dekanas.

Naumiesčio klebonui ir dekanui mirus a. a. kun. Salemonas Oleka tapo perkeltas klebonu ir dekanu į Naumiestį ant Sešupės kranto. Ten buvo didelė 1783 metais statyta mūro bažnyčia. Jos stilius buvo renesansas su tomis ypatybėmis, kurias į architektūrą buvo įvedę Lietuvos karmelitai. Kai daugelis gražių architektūros paminklų ta bažnyčia buvo apkamšyta mažais nešvariais miesto namukais.

Kun. Oleka pasirūpino, parapija nupirko namukus prilipusius prie jos iš šiaurų pusės ir tie namukai tapo nugriauti. Žmonės sudėjo pinigų. Diktoka šventvietė pasidarė apie bažnyčią. Tą šventvietę aptvėrė augšta mūro tvora, kurios artistiškas pryšakys tapo papuoštas trejais geležiniais vartais. Ties jais tapo išmuryta pagarbos arka papuošta daugelio stovylų.

Bažnyčios bokštai buvo likę neužbaigti. Kun. Oleka pasirūpino juos iškelti kiek tat nekalavo simetrijos taisyklės. Šiandien Naumiesčio bažnyčia yra gražus užbaigtas lietuviško renesanso paminklas. Karė pusėtinai ji apdaužė, bet padarytosios žaizdos lengvai užtaisomos.

Nenorėjo Vyskupijos valdyti.

Apie 1880 metus a. a. Oleka tapo Seinų Katedros Kaunainiku, apie 1890 m. jis tapo prelatu. Vyskupui P. Wierzbowski'ui mirus 1893 m. Seinų kapitula rinko a. a. Salemoną Oleką vyskupija valdyti, bet jis neapsėmė. Beveik visi tos vyskupijos kunigai, ypač lietuviai, jį peikė už tatal. Tas papeikimas buvo visai teisingas, nes lenkas administratorius nepadarė naudos vyskupijai.

Nabašninko kun. S. Olekos ir protas buvo šviesus ir būdas visuomet ramus ir valia ištvermingai stipri. Tos ypatybės kaip tik geriausios yra augštiesiems bažnyčios valdytojams. Bet nabašninkas mylėjo savo parapiją, kurioje jis pažinojo beveik visus nuolatinius gyventojus. Jis grožėjosi savo užbaigta, atnaujinta, papuošta bažnyčia. Jis nenorėjo didelės ir augštos vietos rūpesčių. Garbės dūmai jam buvo nebrangūs. Neturėdamas asmeninių priežasčių užimti augštą vietą jisos neapsėmė. Bet tas jo prasišalinimas užkenkė visai šaliai.

1897 m. Leonas XIII norėjo prelatą Oleką pakelti Seinų vyskupu, bet prelatas neapsėmė. Tada į Seinus tapo atkeltas vyskupas Antanas Baranauskas. Jis kvietė kun. Oleką būti artimiausiu pagelbininku, bet prelatas nenorėjo atsižadėti Naumiesčio. Vyskupui Baranauskui mirus rudenyje 1902 metų kapitula vėl rinko Oleką. Jis ir vėl neapsėmė. 1910 m. į Seinus atėjo vyskupas A. Karosas. Ir tas norėjo pasinaudoti kun. Oleka išmintimi bei prityrimu, bet Naumiesčio meilė tos vietos klebono širdyje buvo nepergalima.

Karžiگیška Bažnyčios meilė.

Tat aiškiausiai pasirodė 1914 ir 1915 metais. Vokiečiai išanapus Sirvintos ėmė šaudyti iš armotų į Naumiestį. Rusų kariuomenės vadas matydamas neatlaikysiąs liepė žmonėms kraustytis toliaus. Jis pasakė, prelatui, kad apkasai taps perkelti apie 10 viorstų į šiaurius nuo Naumiesčio ir įsakė kunigams keltis anapus apkasu.

Tada a. a. kun. S. Oleka pasikvietė du savo asistentu ir pasakė jiems, kad veikia karės linija perkirs parapiją pusiau. „Judu eikita į aną pusę, o aš liksiu šičion.“ Tuom tarpu vokiečių armos nušlavė klebonijos tvartus, sugriovė kleboniją visai, padarė skylių bažnyčios bokšte ir skliautuose. Rusų kariuomenės vadas atsiuntė įsakymą kun. Olekui bežiurint kraustytis iš Naumiesčio. Klebonas pasakė oficeriui atnešusiam paliepimą: „Jei jus generolui reikia, tai tegu liepia sušaudyti mane šale bažnyčios, bet aš neisiu nuo jos.“ Generolas paliepė: „Ostavit upriamavo stariką,“ t. y. palikti priešgynį seni. Klebonas liko. Naumiestis pateko į tarpą dviejų ugnių. Visi tarnai ir tarnaitės, zakristijonai ir vargoninkas seniai buvo išbėgę. Aštuoniadešimties metų senelis kunigas maitinosi šaltais užkandžiais ir gyveno rusyje po išlikusia zakristijono bei kitų bažnyčios tarnų trioba.

Vienai prūsų lietuvaitei protestantei merginai pagailo katalikų kunigo. Nesibijodama rusų armotų ji ateidavo iš Sirvintos į Naumiestį ir virdavo kebonui valgyti. Vieną kartą ji išvirus valgio padėjo jį ant stalo ir prasivėrus duris ir rusį garsiai pasakė: „Ponas kunige, meldžiam valgyti, jau viskas ant stalo.“ Tą pasakius ji išėjo sau. Senelis prelatas nesiskubino lipiti stačiais neparankiais laiptais augštyn. Jam bedelsiant atlėkė rusų armos šuvis, išmušė triobos langą ir plyšo kambaryje. Šaudymui nurimus prelatas išlipo iš rusio ir rado stalą sudaužytą į šipulius, indų šukės išmėtytos, sriuba ištiksi ant grindų ir ant sienos. Jis laimino savo senatvės aptingimą.

Apie Velykas 1916 m. prelatas sunkiai sirgo. Nebuvo kam Naumiestyje laikyti Mišių nei pačioje Velykų dienoje. Bet visą amžį tvarkingai gyvenęs kunas atlaikė ir karo vargus ir ligą.

Prijautė lietuvių atgimimui.

Kun. Oleka gimė ir augo tais laikais, kada dar lenkų

kalba viešpatavo Lietuvoje. Bet jis visada brangindavo lietuvių kalbą. Jis mėgdavo pasakoti šitokią atsitikimą.

Suvalkijoje buvo vienas augštas asmuo lenkas, kuris lietuvių kalbą vadindavo „barani język“ (avių kalba). Vieną kartą tas asmuo atsilankė klebonijoje, kur buvo daug kunigų ir keletas pasauliečių ponų. Augštajam asmeniui pavadinus lietuvių kalbą avinų šneka vienas pasaulietis ponas nupasakojo atsitikimą iš savo gyvenimo.

„Važiuoju, sako, vieškeliu ir privažiuoju grįžkele. Nežinau į katra pusę pasukti. Matau priešais ateina žmogus lietuvis. Jo klausiu: „Ktorendy droga do majątku pana N.?“ (kuris kelias į pono N. dvarą). Žmogus atsako prašydamas kalbėti lietuviškai. Aš nusiduodu nemokas. Jis sako: „Tai ve Lietuvos duona valgyt moka, o lietuviškai šnekėt tai ne.“ Aš supykęs sakau: „Nie lubię tej baraniej mowy.“ Jis man atšauja lenkiškai: „Droga do N. jest ta. Lecz proszę pamiętać, że trzeba mieć baranią glowę, żeby nasz język nazywać baranim.“ (Kelias į N. štai kurs, bet meldžiams neužmiršk, kad tik avingalviui rodosi, būk mūsų kalba yra aviniška).

Gražiai atsimenu tuos laikus, kada atlaiduose prie stalo senieji kalbėdavo lenkiškai, o jaunieji lietuviškai. Kartais kildavo ginčas tarp lenkuojančių ir lietuvių. A. a. prelatas nesikaršdavo nei nesiginčydavo, bet daugelį kartų jis ginčą numalšė papasakodamas čia atkartojamą anekdotą. Jis pridėdavo pavardes ir to augštojo armeno, ir to pono, kuris važiavo, ir to dvaro, į kurį važiavo. Ta anekdota padėjo laimėti jauniems lietuvių apgynėjams daugiau negu jų karštos kalbos. Mat anekdotos pasakotojas prelatas parodydavo lenkystės apginėjams, kad jaunųjų teisė.

Esant dekanu nabašninkui teko keletą kartų prirengti medžiagą bažnytiniam teismui. Tais atvejais visuomet pasirodė kun. S. Olekos nepartyvumas.

Nabašninkas pasižymėd dar ir tuomi, kad niekuomet apie nieką nekalbėdavo blogai.

Naumiesčio bažnyčios zakristijoje būdavo puiki tvarka. Podraugei ten visuomet būdavo išlaikoma ir tyła. Netik kunigai ten vengdavo balsių kalbą, bet ir zakristijonai ir tarnaujantieji Mišioms vaikai.

Trumpai sakant, nabašninkas buvo nepaprastu izimtu ypatybių ir nepaprastai gerai išauklėtas žmogus.

Kun. P. Bučys.

(Iš „Daugo“.)

Indomi Korespodencija.

„Draugas“... paskelbė kapitono Stanislovo Kuizino. Kauno stoties komendanto gromatą, kuri labai nušviečia Lietuvos vargus praeituose 3-se metuose ir dabartini stovį:

„Gale vasario mėnesio, 1917 metų Rusijoje kilo revoliucija ir nuvertė nuo sosto žiaurųjį carą. Iš pradžios visi džiaugėsi ta permaina ir manė, kad viskas virs geron pusėn, bet užmiršo, kad Rusija dar pertamsi, nepriaugusi iki revoliucijos ir nemokės kaip reikiant pasinaudoti įgyta laisve. Išnaudojo geriausią revoliucijos suirutę vokiečių samdytieji agentai. Pasinaudoję tamsumu ir nuvargimu tamsių kareivių ir rusų liaudies, prižadėdami jiems greičiausiai taiką ir turtus, sukurstė žmones prieš jų išmintingesnius vadovus ir tada prasidėjo didžiausia suirutė. Kareiviai ne tik pradėjo nebeklausyti savo karininkų, bet iš kasžin kokio keršto šimtais jų šaudė, korė, degino, skandino. Vietoj senų, prityrusių karininkų, išsirinko sau vadais paprastus kareivius. Fabriku darbininkai, numetę nuo vietų inžinierius, pastatė į jų vietą pečkurius. Statydami žmonės į atsakomingas vietas, neklausė ką jis moka ir nežiurėjo jo sąžiningumo, bet tas buvo geriausias, kuris daugiausiai neapkentė taip vadinamųjų buržujų, tai yra norš bėdnesniųjų žmonių, bet už juos kiek išmintingesnių ir sąžiningesnių.

Minia akiai tikėjo kurstytojams ir ėjo paskui juos, o kurstytojai labai daug žadėjo: ir ramybę, ir duoną, ir žemę ir turtus, žodžiu sakant, žemišką rojų. Taip pamažėl jau pradžioj lapkričio 1917 m. įsigalėjo Rusijoje bolševizmas. Rusų armija, likusi be vadų, galutinai suiro ir tuo pasinaudoję vokiečiai užėmė dar didžiausius Rusijos plotus. Sukvailinta liaudis gavo iš bolševikų vietoj žadėtos ramybės — naminį ir, žinoma, dar baisesnį karą, nes žudė jau nebe svetimus priešus, bet vienas kita, vietoj duonos didžiausį badą, kokio nėra dar niekas girdėjęs, vietoj turtų — skurdą. Valstiečiai, manydami, kad užteks jiems tiktai išplėšti dvarus ir atimti iš dvarponių žemę, jau jie bus užtektinai aprūpinti, nebesėjo savo ir dvarų žemės. Fabriku darbininkai, manydami, kad atėmus iš fabrikantų jų dirbtuves ir išplėšus bankas jie jau viso ko bus pilni, taip gi nieko nebedirbo. Žodžiu, niekas nieko nebedirbo, niekas nieko nebeklausė ir per tą dirvos paliko neišgyventos ir neapsėtos, fabrikai sunaikinti, geležinkeliai suiro.

Dabar Rusijoje priėjo prie to, kad už duonos svarą moka po 300 rublių, už mėsos ar sviesto svarą po 800 rublių iki 900 rublių. Už kartą rubu iki 25 tūkstančių rublių, o kaip adatų arba rašomųjų plunksnų tai nė už kokius pinigus negausi. Žmonės, ypač miestuose, miršta tūkstančiais, nebespėja net palaidoti. Vieninteli žmonės,

kuriems Rusijoje yra labai gerai, tai visokie valkatos komisarai, iš kurių dauguma pabėgusių iš kalėjimų ir katorgos.

Prisiėjo Rusijai pergyventi daug baisenybių, bet visgi mes buvome laimingesni už kitus, jau birželio 5 d., 1918 metų sugrįžome į Lietuvą. Parvažiavęs namon beturėjau kisenėje tiktai tris rublius, o vietoj savo aptiekos, radau tiktai šiukšlių kruvą — viską vokiečiai buvo sunaikinę. Laimingas dar kad galėjau parvažiuoti pas tėvą ir broli, kitaip būtų prisiėję badū mirti.

Būdami dar Rusijoje turėjome žinių, žinoma iš vokiškų šaltinių, kad Lietuva jau kuone savistovė valstybė ir veržėmės kuogreičiausiai grįžti, bet parvažiavę radome didžiausį prispaudimą ir vargą. Žmonės baisiausiai nuplėšė ir šuvaržyti. Negalima buvo be leidimo vokiečių važiuoti iš vienos apskrities į kita (duokime iš Silalės į Kaltinėnus), o gauti leidimą galima buvo tiktai per kelius mėnesius po padavimo prašymo. Darbo negalėjo gauti nė kokio, nes viskas buvo užimta vokiečiais ir viskas buvo daroma tik tai jiems.

Dar esant Rusijoje gautuose iš Lietuvos laikraščiuose buvo paskelbta, kad kiekvienas grįžtantis į Lietuvą inteligentas paduotų laiškų apie save žinias, kokią vietą budamas Rusijoje užėmė ir kokią galėt, išėjus iš Lietuvos vokiečiams, užimti Lietuvoje. Rašiau į Vilnių du laišku apie savę, bet nė vienas iš jų kur reikia nepakliuvo.

Vokiečiai, nors skelbė pasauliui, kad jie atvadavo Lietuvą ir davė jai laisvę, bet ištikrųjų smaugė žmones kaip įmanydami. Visi tie garsus jų melai buvo skelbiami pasauliui, kad pasirodytų kokie jie yra žmonijos preteliai, o ištikrųjų manė Lietuvą sau pagrobti. Pasiskūsti ant jų ir iškelt jų melą aikštėn nebuvo galima, nes jie nieko neleido nė išvažiuoti nė parašyti ir tokiu budu jie galėjo pasauliui meluoti kiek tiktai telpa.

Galų gale ir vokiečiai per savo melagystes ir neteisymbes žuvo.

Zuvus vokiečiams kiekvienas lietuvis ėmėsi darbo ir stengėsi kaip įmanydamas prisidėti prie tėvynės atstatymo, nes kiekvienas aiškiausiai pamatė koks gali būti gyvenimas po svetimu jungu. Darbas buvo labai sunkus, nes reikėjo viska dirbti labai skubotai, nesusižinojus tarp savęs. Salis buvo baisiausiai nuplėšta, pinigų nebuvo. Prie to darbą labai kliudė visoki šalininkai ir samdininkai: vokiečių, bolševikų, rusų ir lenkų. Pradėjus vokiečiams iš Lietuvos traukties, jų pėdomis sekė, nerazdami nei kokio pasipriešinimo, rusai-bolševikai. Vokiečiai plėšė žmones išeidami, o bolševikai ateidami. Sausio 25 d., 1919 m., rusai jau buvo užėmę du trečdaliu Lietuvos. Aš tuo laiku buvau Tauragėje ir darbavaus kaipo vice-pirmininkas apskrities komiteto. Bolševikai jau buvo Kelmėje. Su centraline valdžia, kuri tuo metu bolševikams užėmus Vilnių, persikraustė į Kauną, neturėjome nei kokių mažne ryšių, nes telegramai ir telefonai buvo išeinančių vokiečių suardyti, o pašta dar nebuvo spėję sudaryti. Nebeįmanydami ką bedaryti, mes keletas susivažiavusių karininkų buvome nutarę išsirinkti sau vadą, sušaukti kiek pasiseks savanorių kareivių ir kiek tik apmokinus pradėti kovą su bolševikais. Pasirodo, kad tas pats darėsi ir visuose Lietuvos kampeliuose. Pagaliaus buvo į apskričius iš Kauno išsiuntinti karininkai su instrukcijomis šaukti savanorius ir paskelbta mobilizacija karininkų ir puskarininkų. Pasipylė buriai savanorių ir tokiu budu pradėjo tvirties Lietuvos armija. Sunkus tai buvo labai darbas. Neturėjome nei rubų, nei ginklų. Kareiviai buvo neapmokyti, o vienok pradėjo muštis su bolševikais ir pradėjo juos varyti iš Lietuvos ir jau gale praeitos vasaros Lietuva buvo atvaduta iš rusų. Bet to negana. Musų kaimynai vokiečiai ir lenkai, matydami, kad lietuviai yra užimti kova su bolševikais, norėdami išnaudoti mūsų silpnumą pradėjo skverbties į Lietuvą. Vokiečiai susikūrė sau lizdą Siauliuose ir baisiausiai plėšė žmones. Mes žiurėdami į tą turėjome kentėti dantis sukande, nes pradėti karą su vokiečiais ir buvome dar tuo metu persilpni ir, antra, musų frontas prieš bolševikus būtų buvęs atkirstas ir palikęs be maisto šovinių ir, žinomas dalykas, bolševikai būtų išnaujo įsiveržę į Lietuvą. Matydami musų blogą padėjimą, vokiečiai kas kartą darėsi drasesni ir jau stačiai pradėjo užpildinėti net ant musų buvusios Siauliuose kariuomenės. Aš nuo balandžio 15 d. iki rugsejo 15 d. buvau Siauliuose pagelbininku karo komendanto. Pirmą kartą gegužio 10 d. gauja girtų vokiečių su bombomis ir šautuvais įsiveržė į komendanturą ir ko tik musų neišžudė, bet tą kartą dar apsiėjo be kraujo praliejimo. Naktia iš 20 ant 21 d. birželio jau užpuolė ant musų didelėmis spēkomis. Mušėmės visą nakti; buvo užmuštų ir sužeistų iš abiejų pusių. Žinomas dalykas iš vokiečių pusės krito daug daugiau, nes jie puolė, o mes gynėmės. Mums, komendanturai nieko nepadarė, bet buvusį Siauliuose batalioną, kuriame vakarykščiai tiktai buvo surinkti ką tik mobilizuotieji naujokai, nuginklavo ir viską išplėšė.

Gyvenome Siauliuose taip kas valandą, laukdami užpuolimo. Rugsejo 16 d. mane perkėlė į Kauną ir paskyrė stoties komendantu. Rodos, rugsejo 26 d., vokiečiai vėl didelėmis pajiegomis užpuolė Siaulių komendanturą ir nuginklavo. Nuginklavę komendanturą, vokiečiai paskelbė, kad musų valdžia jau nuversta, ir kad jie greitai laiku paimsį ir Kauną. Prasidėjo didžiausias plėšimas ir

žudymas žmonių. Išvesti galutinai iš kantrybės sodiečiai visi apsiginklavo kaip kas galėjo ir su pagalba kariuomenės pradėjo mušti vokiečius. Nors vokiečių buvo kur kas daugiau ir geriau apsiginklavo, bet juos sumušė ir jau gruodžio 15 d. išvyjo iš Lietuvos paskutinius vokiečius. Dabar beliko Lietuvos žemėje tikrai vienas priešas — tai yra lenkai, kuri, su Dievo pagalba, tur būti ir pasiseks išvaryti.

Taip tai trumpuose žolžiuose išlėsčiau pradžią sunkaus ir vargingo kurimosi mūsų tėvynės.

Dabar, ačiū Dievui, turime jau nors ne taip skaitlingą, bet gerai aprūpintą ir stiprią dvasia armiją ir galime žiūrėti į ateitį su didesniu pasitikėjimu. Tiesa, turime dar labai daug priešų, kurie taiko mus pavergti. Pati šalis yra didžiausiai nuplėšta ir nuvarginta.

Brangenybė didelė, o pinigų mažai. Kariuomenė, duokime, negaudavo algos po 3-4 mėnesių, vienok niekas rankų nenuleido, bet darbavosi kiek įmanydami ir dabar jau pradeda eiti viskas šiek tiek geryn.

Aš ypatiskai kaip jau gruodžio 3 d., 1918 metų, persikyrčiau su savo šeimyna tai dar nei vienos dienos neturėjau laiko jos aplankyti. Mano šeimyna gyvena dabar netoli Tauragės Sungailiškiuose. Dabar jau gavau leidimą ir už keletos dienų važiuosiu parsivežti į Kauną. Didesnius du vaikučius reikėtų jau pradėti mokinti, bet nežinau kaip pasiseks tas, nes alga yra labai mažai, viskas taip baisiai brangu. Valdžia algos didesnę neišgali mokėti, o gaunamos neužtenka ant žmoniško išsimaitinimo. Gaila, jei nepasiseks vaikučiams duoti nors mokslo. Kito nieko negali jiems palikti, nes ką turėjau prieš karą — viską vokiečiai sunaikino. Gimė man ir trečias vaikutis, antros žmonos. Negalėjau nuvažiuoti nė ant krikštynų.

Kaip jūs gyvuojate Amerikoje ir kas girdėti? Girdžiame mes, kad pas jus susitvėrė visokių draugijų atstatyti Lietuvai ir turi net didelių kapitalų. Stebimės, delko tos draugijos nevyksta į Lietuvą ir nepadedą mums kuozreidišiais? Mums kai tik dabar trūksta ir pinigų ir prityrusių žmonių. Svarbu juk iš pradžios turėti tvirtą pamatą ir tada tikta galima tikėtis sukurti stiprią valstybę. Todėl kas gyvas galis stokitė į darbą. Dunos mums užteks, reikia tikrai pradžia pinigų ir darbininkų, o viskas bus gerai.

Žodis Liuosnoriams Lietuvos Atstatymo Darbininkams.

Milžiniškais pastangomis visos Lietuvos Tautos tapo atstatyta Lietuvos Valstybė, kuri šiandien, kaip Nepriklausoma Respublika, pilnai savistoviai jau antrus metus gyvuoja ir tvarkosi. Ačiū jaunutės Lietuvos kariuomenės narsumui ir pasišventimui, liko išblaškyti mirtini pavojai iš vokiečių, rusų ir lenkų pusės. Šių dienų nedorybė — piniginis Lietuvos Valstybės krizis jau tapo pusėtinai apmalšintas, kai skaitlingos Amerikos lietuvių kolonijos atėjo talkon, pirkdamos Lietuvos Laisvės Paskolos Bonus.

Lietuvos Valstybės kurimo pradžia neišpaakytai sunki — Lietuva buvo, tarytum, kruva griuvusių su išdegintais sodžiais, išgriautais miestais, kame vieni kaminais šmėgėjo, kaip ant kapinių kryžiai. Ir po visą tą išvargintą ir išnaudotą kraštą begėdiškai švaistėsi ginkluotos, nieko nevaržomos gaujos rusų-bolševikų, rusų-kolčakininkų, vokiečių ir lenkų.

Tačiau lietuviai, aukaudami savo gyvastį ir turta, prie tu sunkiausių ekonominių ir politinių sąlygų. — sugebėjo sutverti kariuomenę, apginti ir išvadyti savo krašto ūkį, tuom parodydami visam pasauliui, kad Lietuvos Tauta yra jau pilnai pribrendusi savistoviam valstybiniam gyvenimui ir verta laisvės ir neprigulmybės. Užtat Lietuvos Respubliką pripažino beveik visos Europos valstijos, netrukus pripažins ir Amerikos Suv. Val. galingoji demokratija, kuri stojo karan dėl nuvertimo aristokratijos sostų ir mažųjų tautų paliuosavimo.

Lietuvai lemta tapti tikrai demokratinga žemdirbių Respublika, nes Lietuvos darbo žmonės-ūkininkai ir darbininkai išgalėjo Lietuvą prikelti iš kapo, kuriam ji buvo gyva palaidota: nėra mažiausios šiandien abejonės, kad jie išgalės ją atstovėti ir atvesti laisvės ir ekonominės gerovės šviesią ateitį. Salin abejonės! Stai jau po visą Lietuvą renkami visuotiniu balsavimu atstovai Lietuvos laisvės prižiūrėti. Pasitikėkim jiems ir eikim jiems talkon. Eikime šiandien visi į didelį darbą Lietuvos atstatymo! Paliuosuokime Lietuvos sodybas, kurios dar tebėra po svetimžemių jungu, ir prikeliame savo Gimtinę iš ekonominio skurdo! Tegul Lietuvos širdis, mūsų senas Vilnius, plaka, kaip senovėji, tegul neša kultūros spindulius į visus kampelius, ir šviesa ir tiesa mus žingsnius telydi!

Jūs, broliai amerikiečiai, savo žiniomis, patyrimu ir sutauptu skatiku galite ir privalote iš Lietuvos — Amerika padaryti, tik dar skaistesnę, demokratingesnę, laimingesnę.

Ei, lietuviai darbininkai-liuosnoriai! Eikite į paliuosuotą Lietuvą Tėvynės dirvonų plėsti. Eikite ne plieno kardą nešini, bet ugnį Tėvynės meilės ir pasišventimo! Eikite mokslu, praktika ir drąsa apsiginklavę! — Jei būtų pavojus ir būtų reikalas ginklo griebtis; — padarykite

tinkamą išvadą. Savo laisvei ginti Lietuva turi šiandien ginklų užtektinai. Apie tai jums neprisieina rūpintis.

Lietuvoje užtiestas platus, naujas darbas visose srityse. Kur nepažvelgsi — visur dirvonai. Tokį palikimą turime po rusų vokiečių ir lenkų viešpatavimo. Darbas laukia, darbas pradėtas. Tik jaučiama visur stoka darbininkų.

Siuo momentu Lietuvai ir reikalingiausi yra įvairūs technikai-specialistai: gelžkelių, automobilių, aeroplanų, ukio mašinų mechanikai; elektro-technikai, gidro-technikai; tiltų, laivų, namų statytojai; telegrafo, telefono inžinieriai, chemistai gydytojai, bugalteriai etc.; praktikos žinovai įvairių išdirbysčių — metalistai, odininkai, popieros, stiklo, cemento, mineralų trašų dirbėjai ir t.t. Lygiai pageidaujami intelizentinių profesijų žmonės, pažįstanti kalbas, baigę augštesnes mokyklas. Sugrįždami į Lietuvą aplankyti savo gimines, apžiūrėti sunaikintas savo ūkes, buvusieji garbingos Amerikos kariuomenės lietuviai-kariškiai galėtų įvesti naujos sistemos, naujos dvasios ir amerikoniškos drąsos į Lietuvos miliciją. Lietuva nėra ir niekadosis nebus militarė šalis, bet krašto gynimo ir vidurinės tvarkos reikalas negali Lietuvai nerupėti, ypač kad tebejaučiamos visur buvusių okupantų liekanos.

Tokių darbininkų Lietuvos Respublika laukia su ištiestomis rankomis. Technikams-specialistams Lietuvos Valstybė stengiasi net kelionę palengvinti, nors dalį išlaidų imdama ant savęs, — kiekviename atsitikime susitarus. Bet Lietuvos Respublika neturi daug pinigų, ypač dabar. Todėl ji ragina važiuoti ir savo kaštais, užtai pasizadėdama atsilyginti įvairiais budais pačiame krašte — suteiks uždarbio, duos žemės, kas jos neturėjo etc. Neuskrasus motina savo vaikų, kurie eina į pagelbon sunkiose naujos kurybos dienose.

GREITA PAGELBA
Silybės, pašalinčios nuo perširdimo, palaimo, spauriu ir raumenu sustingimo, skausmu strėnos, yra greitai pašalinamos, vartojant
PAIN-EXPELLERI
"Draugė Reikale"
Šeimynos, kurios karta dažinojo jo veikiančią jėgą, daugiau be jo neapsieina. Yra tik vienas Pain-Expelleris ir dėl juo apsaugojimo, jis yra pašenkintas musu vaizbaženkliau
ANCHOR (Ikaras)
Jeigu ant pokello nėra vaizbaženkliau ikaro, tai jie nėra tikras ir jus tokio neimkite. Visose aptiekose po 55c. ir 70c. Taipgi galima gauti pas išdirbėjus:
F. AD. RICHTER & CO., 326-330 Broadway, New York

Išskleiskite sparnus! Ir tolima kelionė niekais pasirodys. Jū kelionės galas — Kaunas — Vilnius. Pats kelias — skaisti okeano sriočės. Už Palangos jurių laukia Jus Motina-Lietuva ir Jos duketris — sesytės-mėlinakės.

Lietuvos lietuviai, vyrai ir moteris, ne tam llejo kraują ir prakaitą, kad atėjūnai svetižemiai Lietuvoje bizūius perėtų, bet tam, pačiam Lietuvos šeiminkui — pilksermėgiui ūkininkui bei darbininkui — būtų lengvesnė duonelė ir linksmesnė Lietuvos padangė.

Elkite gi talkon, liuosnoriai-darbininkai į kovą su skurdu ir okupantų liekanomis... Lietuvos dirvonus mes paversime į kultūros žydinčias dirvas...

Povilas Zadeikis,
L. A. majoras.

Parsiduoda bučernė ir grosernė

Great Neck'e L. I. lietuvių apgyventoje vietoje. Du namai — antrame galima įtaisyti duonkepą. Žemes gabalas 400 pėdų ilgio—50 pločio. Savininkas išvažiuoja į seną tėvynę. Dasižinokit pas Felix Krajewski, New road, Great Neck L. I. Telephone 341 W. Great Neck.

Paskelbimas.

NATURALES PASEKMES.

Jeji turi gerą sveikatą ir jokie skaudėjimai negadina tau dienos nei nakties ramybės, tad esi gerame ūpe pilnas energijos ir viskas geran pasikelšia. Toks padėjimas yra naturalis. Kitas būtinas reikalas tai rūpintis, kad skaudėjimas būtų katrumoiausias ir parinkti atsakant vaistą be vilkinimo. Trinerio vaistai kaip tik toki, kuriu tau reikia, P. Peter Schwartz iš Westchesterio N. Y. rašė mums dvi sanvaiti atgal: „Vartojau nekuriuos Trinerio vaistus ir patyriau juos esant kageriausiai.“ Imk Trinerio Amerikinį Elikairą iš Kartaus Vyno nuo pilvė negaliu, užkietėjimo, nevirškinimo, galvos skaudėjimo ir neuralgijos. Imk Trinerio Angelica Bitter Tonio sukėlimui savo gyvumo, imk, Trinerio Cough Sedative nušalime. Palengvink savo reumatą ir neuralgiją Trinerio Liniamentu ir atrasi visus tuos vaistus kageriausiai kaip ir P. Schwartz. Aptiekose visai tai rasai. — Joseph Triner Company, 1838-48 S. Ashland Ave. Chicago, Ill.

(Copyright, 1919, by Joseph Triner Company.)

Svarbu Visiems Lietuviams.

Kunigo A. Jusaičio anglų kalboje knyga apie Lietuvos tautą. — The History of the Lithuanian Nation and its National Aspirations" yra labiau nusi sekusiu mūsų tėvynainio veikalu. Visi didžiausi Amerikos dienrašėiai ir žurnalai priėmė tą knygą kuoprielaikusiai. Nekurie žurnalai kaip „Literary Digest“ (turis netoli milijono parinktu skaitytojų) net po du kart apie ją plačiai rašė ir garsino iš jos plačias ištraukas ir aprašymus apie Lietuvos tautą ir anos politiškus siekinus.

Suvisr 6 milijonai skaitytojų anu laikraščių galėjo skaityti apie kun. Jusaičio išreikštus pasauliui Lietuvos norus.

Suv. Valstijų prezidentas, vice prezidentas, daugelis Suv. Valstijų senatorių, ir keli šimtai kongresmanų ambasadorių, ministerių atsiuntė Liet. Katalikų Tiesos Dr-ai padėkavonę už tą knygą, pražadėdam Lietuvai pagelbą.

Pirmoji tos knygos laida jau išsibai gė. Liet. Kat. Tiesos Dr-ai neturint lėšų kitai laidai pats autorius su pagelba poros biūuolių dabar išleidžia antrą padidintą tos knygos laidą.

Toje laidoje yra perspaudinta kun. Jusaičio parašytas, o Liet. Kat. Tiesos Dr-os įduotas Wilsonui 4 d. kovo memorialas, moksliskai išrodas neteisingus lenkų pasikėsininus ant Lietuvos tautos.

Toje antroje laidoje teipgi yra tilpė paskiausio laiko mūsų organizacijų ir naujokynių rezoliucijos prieš lenkus ir bolševikus, teipgi tilpo ten Lietuvos valdžios ir Premjero atsiliepimai ir nekurių svarbesniųjų Amerikos laikraščių redakcijų atsiliepimai apie Lietuvą, teipgi nekurių svarbiausių Amerikos politikų liudyjimai apie svarbumą tos knygos.

Antra laida turi apie 50 psl. daugiau nei pirmoji. Kaina antrosios laidos \$1.50; skuros apdarais \$3.50.

Butų geistina, kad patriotiški mūsų tautiečiai padėtų praplauti tą knygą ypač Amerikoje terp Valstijų valdininkų (state officials) ir miestų knygynų.

Zemlapis iš kun. A. Jusaičio knygos.

Pats autorius daug pridėjęs lėšų prie pirmo L. K. Tiesos Dr-os laidos vienas to negali padaryti. Užsisakyti tą knygą galima pas autorių.

Rev. A. Jusaitis
St. Michaels Church
E. 23-rd Str.
Bayonne, N. J.
arba Zvaigždės Redakcijoje:
Zvaigždė, 3654 Richmond St.
Philadelphia, Pa.

Vietinės Žinios.

Sv. Vincento Dr.-ja, Sv. Jurgio parapijoj, turėjo prakalbą kovo 16 d. Lietuvių Muzikalėje svetainėje, Tilton ir Allegheny. Kalbėtoju buvo pakviestas iš Sv. Kazimiero parapijos kun. V. Česna. Be to kalbėjo vietos klebonas, kun. I. Zimblis, Juozas Gudavičia ir Juozas Barisas — Philadelphiajos augštesniųjų mokyklų mokiniai. Saukta buvo kalbėti dar ir p. lėš Agnieška Fabijonovič ir Adelė Lukoševičiūtė, tik jos šino kart kalbėti atsisakė.

Kalbėtojai paaiškino draugijos svarbą ir ragino ją klabiausia remti bei platinti. Du pastaruoju—pp. Gudavičia ir Barisas išdavė nekaipo raportą iš savo atlankymų bėdmonių šeimynų, kurias draugija šelpia.

Tame vakare svetainėje tapo surinkta auka \$22.00 su centas. Žmonių atsilankė ne daug dėlei blogo oro, kaip sprendžiama.

Po Velykų Philadelphiajos žada atsilankyti Lietuvos Misija, Lietuvos Laisvės bonų reikale. Šino kart, kiek teko patirti, atvyka visi Misijos nariai: — gerb. p. J. Vileišis Lietuvos atstovas i. Suv. Valstijas, majoras, P. Zadeikis ir kun. J. Zilius.

Kuriomis dienomis Misija čia pribus, pagarsinsime sekandiuose „Zvaigždės“ numeriuose.

Gejstina, kad šino kartu daugiau lietuvių užsirytų Lietuvos Laisvės bonų, negu pirmą kartą kad buvo, atsilankius gerb. p. J. Vileišiui. Tiesa aną kartą prieš bonų pirkimą buvo varoma įvairios rūšies agitacija. Lenkų vietiniai laikraščiai ir lietuvių bolševikai pėrėsi iš kailio, kad tik užkenkus Misijos darbui šitame mieste. Prie tu mus Tėvynės atkakliausių priešų prisidėjo taipgi ir kiti mažai susipratę lietuvių. Todėl, vietoje išpirkti bonų už mažiausia \$100.000, užsirašė tik už apie \$35.000.00. Linkėtina, kad ateinantį kartą, Misijai besilankant, išnyktų visoki iš lietuvių tarpo partyviškumai ir kiek kas išgali pirktų Lietuvos Laisvės bonų.

VANDENINIŲ STRAIKAS NEIVYKO.

Philadelphiajoj šia savaitę gresė Vandens Biuro valdininkų straikas. Tačiau prieš pat paskirtą valandą pradėti straiką jis tapo atšauktas. Sekančią dieną penkiasdešimts valdininkų tapo prašalinta už tai, kad jie nepadorėjo grįžti darban senomis sąlygomis.

NORI GAUT GASPADINES VIETA.

Barbora Kristupaitė nori gauti gospadinės vietą, būtu geriau Philadelphiajoj, bet jei pas kuniga, kad ir toliau kur. Turį gerus paliudijimus. Antrašas: 3212 Gaul Str., Philadelphia, Pa.

GENERALIS LIETUVAI PASKOLOS KOMITETAS

Liet. Finansnė Misijai Amerikon:	Susiv. Liet. Am. vardu:— A. B. Strimaitis.
J. Vileišis,	Susiv. L. R. K. Am. vardu:— P. Molis.
P. Zadeikis,	Nepriiml. Fond. vardu:— P. Jurgeliutė.
Kun. J. Zilius.	Tautos Fondo vardu:— K. Krušinskas.
	Liet. Atstatymo B-vės vardu:— R. Kartūza.
Am. Visuomenės vardu Pild. Tar. Komitetas:—	Liet. Prekybos ir Pramonės Bendrovės vardu:— J. Romanas.
M. J. Vinikas, J. Milius,	Liet. Mechanikų Saryšio vardu
V. F. Jankauskas, Kun. F. Kėmėšis, P. Norkus, J. O. Sirvydas, Kun. J. Kau-lakis, B. F. Mastauskas, K. V. Cesnulis, Kun. J. Jakai-tis, P. J. Purvis, V. K. Rač-kauskas, P. S. Vilmontas,	A. L. Pramonės B-vės vardu:— J. Vasiliauskas.
Kun. M. Pankus.	Amer. Relief for Lithu-anians vardu:— Kun. A. Milukas.

VANAGAS, PUB. CO.,

Juokų, Satyrų, Savaitraštis, \$2.00 metams.
951 Nathan Str. AKRON, OHIO.

Sekančias knygas patariame skaityti visiems lietuviams katalikams:

- Jos gaunama mūsų redakcijoje.
- Apeigos Rymo katalikų Bažnyčios. Lenkiškai parašė kun. J. Lunkevičius. Vertė Gerutis. Antra laida. Shenandoah, Pa., 188 pusl. 60
 - Antanukas. Apysaka B. Pruso. Vertė Selimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 40 pusl. 15
 - Algimantas arba Lietuvis 13-ame šimtme-tyje. Istoriska apysaka. Parašė Dr. V. Pietaris. Penki tomai. Shenandoah, Pa., 488 pusl. 2.50
 - Anima Vilis. Marės Radzevičiūtės apysaka. Jono Montvilos vertimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 162 pusl. 75
 - Bajoro Vuošvis. Apysaka iš lietuvių gyveni-mo. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 68 pusl. 15
 - Biurokratai. Apysaka iš paskutinių atsitiki-mų Lietuvoje. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 79 pusl. 25
 - Fabiolė arba Bažnyčia Katakumbose. Kar-dinolo Wiseman'o. Vertė Vytautas. She-nandoah, Pa. 354 pusl. 1.00
 - Gyvačių Karalius ir kitos apysakėlės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 31 pusl. 10
 - Iš kelionės po Europą ir Aziją. Parašė Pra-naičių Julė. Philadelphia, Pa., 380 pusl., 102 iliustracijos (paveikslai); 2.00
 - Audeklo apdarais 2.25
 - Skuros apdarais, paauksuotais kraštais 3.50
 - Iš daktaro pasakojimų. Rudens diena. Su-laukė. Parašė Satrijos Ragana. Shenan-doah, Pa., 69 pusl. 25
 - Iš vakarės gret Lemano ežero. Parašė kun. M. Morauskis. Vertė Gerutis. Shenandoah, Pa., 172 pusl. 75
 - Iš pažinties istorija. Prancūziškai parašė kun. A. Guillois, vertė kun. A. M. Milu-kas. Antras leidimas Brooklyn, N. Y., 1916. 50
 - Kova ties Žalgiriais. Istoriska drama ketu-riuose aktuose. Parašė Savasis (Dr. V. Pietaris) Shenandoah, Pa. 31 pusl. 25
 - Kunigo gimine. Parašė J. Gerutis. Shenan-doah, Pa., 68 pusl. 20
 - Kaip Elzintė praleido šv. Jono dieną. Parašė P. D. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 20
 - Krašuninkas—Laižybos—Dievo žmonės. Pa-rašė Ksaveras Vanagėlis. Philadelphia, Pa., 28 pusl. 10
 - Kardinolo Mercier gromata apie Patrijotiz-mą ir Išlaikymą 5
 - Kun. Dr. M. Gustaičio, Du laišku iš Kelionės 5
 - Kun. Dr. M. Gustaitis 5
 - Laisvės Metu. Apysaka iš paskutinių atsi-tikimų. Parašė Antanas. Semai, 1908 m. 187 pusl. 75
 - Lietuviškas Albumas. Dalis I. Istoriskos ir šiaipjau Lietuvos vietos. Parengė ir išleido kun. A. Milukas Shenandoah, Pa., 75
 - Lietuviškas Albumas. Dalis II ir III. Lietu-vo raštininkai, žymiasni vyrai ir tipai. Parengė ir išleido kun. A. Milukas. 1.50

Bell Phone Dickinson 3995 M.
Dr. Ignatas Stankus
1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.
Lietuvis Daktaras ir Chirurgas.
Ofiso Valandas:
Nuo 9 rito iki 5 po pietu
Vakarais, Ketverge nuo 6 iki 9 P.M.
Nedeliomis iki 4 po pietu.

Prisiuskit
Prenumerata
už „Zvaigždę“

Misijos Maspeth'o Lietuvių Bažnyčioje.

Klebonas kun. A. Milukas užsakė Misijos Maspeth'o bažnyčioje lietuviams Maspeth'o, Blissvilles, Long Islando ir apielinkės. Misijos prasidės Verbose. Prieš Verba, ketvergo, pėtnyčios ir subatos vakarais bus rodomi su Baleptikon mašina bibliški paveikslai su paaiškinimais apie katekizmą ir apologetiką. Toliaus daugiau bus linų.

Klebonas prašė visų parapijiečių, kad visur ant Long Island'o salos pagarsintų apie tas misijas. Misijos tęsis 2 savaites su viršum.

- Lietuviškos Pasakos. Spaudon parengė Dr. J. Basanavičius. Didelio formato knyga, 262 pusl. 2.00
- Laiškai iš Kelionės po Palestina. Kaštaie kun. Antano Miluko. Shenandoah, Pa. 94 pusl. 50
- Moterystė ir šeimyna. Iš vokiškos kalbos vertė J. Gerutis. Philadelphia, Pa., 41 pusl. 50
- Mūsų Socijalistai. Apysaka iš paskiausių Lie-tuvoje atsitikimų. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 57 pusl. 15
- Melagių Dėdė. Vazdelis iš Dzūkų gyvenimo. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 27 pusl., 15
- Mūsų Išganytojas Jezaus Kristaus gyveni-mas. Naujas pataisytas išleidimas. She-nandoah, Pa., 209 pusl., su paveikslas, 75
- Nekaltybė. Iš vokiško vertė J. Gerutis. She-nandoah, Pa., 89 pusl. 25
- Ne Mieste Laimė. Prancūziškai parašė Pierre L'Ermite. Lietuviškai vertė Pranaičių Julė. Shenandoah, Pa., 206 pusl. 1.00
- Našaičiai. Likimas tulso šeimynos. Vertė P. Str. Shenandoah, Pa., 81 pusl. 15
- Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietu-va. Vyskupo A. Baranausko Eilės. Kaina .05
- Pasakyk. Matuše, Agnieška, Ant. Garlaivio. Triš Satrijos Raganos apysakėlės. 15
- Pradžia ir išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo. Parašė Vyskupas M. Valančius. Reika-lingiausia kiekvienam lietuviui katalikui knyga. Shenandoah, Pa., 235 pusl. 1.00
- Paklydėliai. Kun. J. Geručio. Antras leidi-mas. „Zvaigždės“ skyrius, 416 Hooper Str., Brooklyn, N. Y. 10
- Sventųjų Gyvenimai. Skaitymai kiekvienai metų dienai. Su paveikslais. Spaudon parengė kun. A. Milukas. Visi keturi to-mai 3.50
- Drūtais audeklo apdarais 4.00
- Skūros apdarais, paauksuotais kraštais 5.50
- Sianus ir anapus grabo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 210 pusl. 60
- Sodžionių Teologija. Parašė J. Gerutis. Gra-žiausia lietuviška kalba šioje knygoje iš-dėstytas visas Katalikų Teologijos moks-las Shenandoah, Pa., 285 pusl. 1.00
- Pikta Dvasia. Latviškai parašė Rudolfas Blaumanis. Lietuviškai vertė Idlargas. Shenandoah, Pa., 72 pusl. 25
- Patrimpo Laiškai. Parašė K. A. K. Kun. A. Miluko leidimas. „Zvaigždės“ Spaustuve-jė, Shenandoah, Pa. 1907 m. 60
- Susiskaldėliai. Vazdelis iš mūsų sodiečių gyvenimo. Parašė J. Gerutis. Shenan-doah, Pa., 62 pusl. 20
- Socijalistai. Kas jie? Iš kur atsirado? Ko nori? Parašė kun. A. Civinskis. Shenan-doah, Pa., 124 pusl. 10
- Steponaičio Raštai. Pilnas pomirtinis velio-nies raštų (eilėmis ir proza) išleidimas. Tvarkė Liudas Gira. Kaunas, 1912. 121 pusl. 1.00
- Trumpas Katekizmas 10
- Vaičiai Eilės. Su velionio plačia bijografija ir paveikslu. Philadelphia, Pa., 1912. 167 pusl. 75
- Valdimierius. Graži apysakėlė. Shenan-doah, Pa., 47 pusl. 10

Pirmutinis ir Seniausias Lietuviškas UŽEIGOS NAMAS arba HOTELIS New York

Telefonas Spring 9537
LIETUVIAI KREIPKITES PRIE SAVUJU.
Jei nori būt muskriaustu atvykęs New York, tai tiesiog kreipkis i p. Geo. J. Bartašiu agenta. Jis visiems gerai yra žinomas. Parduoda laivakortes ant visų vandens keliu i Lietuva ir i Lietuvos, išmai-no ir siunčia pinigais i visas pasaulio dalis pagal dienos kursą. Parąpina pasportus i Suv. Valstiju valdzios; pasitinka žmones New York gelzkelio stotyse, pri-buvus jiems i kitu miestu.
Suteikia nakvyne, nes užlaiko nama su 88 kam-bariais. Palydi keleivius ir ju bagazus ant laivo. Zo-dziu sakant, visi kurie kreipiasi i mūsų viršmineta agentura, pilnai būna aprūpinti. Vargo ir nelaimių niekas nedatirs. Brangūs Tautiečiai, kurie manote ke-liaut i Lietuva, senąja Tėvyne, kviečiam visus kreip-tis i mūsų Agentura laiškais ar ypatingai. Gausit sa-žymiąką patarnavimą, nes mūsų priederme yra vi-siems tarnauti ištikimai. Reikalauk laivakorčių ir pinigų kurso artimiausiam mūsų office:

Geo. J. Bartašius

498 WASHINGTON ST., NEW YORK CITY.

MAGDE. "Ak, kaip man niežti gal-va! Išbandiau visokius maspojinus, trindimus, mušimus — ir viskas tas nieko nepageidėjo nuo tu bjauriu plei-kanu... Man gėda nei darosi!"
MARE. "Na, tai kam tau kept be-reikalingi žiaurk, kokis mano plau-ka! Grūdas, švelnus ir švies. O tai todėl, kad ai vartoji RUFFLES!"
Kas tai yra RUFFLES? Ar tai gyduolė? Ne!! Ar kve-piantis vanduo? Ne!! RUF-FLES yra tai paprasčiausias plaukų ir odos sustiprintojis, kuris prigelbi gamtai suteikt žmogui priklausanti grožį. O kas gal but gražesnis už ilgus, blizgančius, švelnius plaukus? Kas gal but smagesnis už cysta neniežinčią galvos odą?
RUFFLES
panaikina pleiskaną! Su jomis nereikia kelių mėnesių galvos trynimu: dviejų ar trijų dienų bėgyje RUFFLES pradės mažinti pleiskaną, o savaitės laike ju jau nei žymės neliks! Paskui tik rekar-čiai suvilgiant galva bus užtektinu, kad pleiskanos neatsinaujintų.
Nusipirkite šianakt RUFFLES bonkute aptiekoje. Kaštuos tik 6cc., bet jis sukysite, kad jos vertos daug daugiau. Paaiškinimai pridėti prie kiekvienos bonkutes. Jei negausite jusų aptiekoje, tai atsiųskite mums 75c. pašto/markėmis, ar money order šiokiu adresu:
F. AD. WICHTER & CO., 316-330 Broadway, New York